

Ord om, en Ytring, ſom, kan jeg gjerne ſige, foraarſage mig nogen Bedrøvelſe. Jeg ſigter til en Ytring af det ærebe Medlem for Ddenſe Amts 3die Valgkreds (N. Andersen). Det ærebe Medlem ſagde, at det var beſyderligt, at de ſamme Medlemmer, der i Grundlovsſagen kæmpede ſaa ivrigt for Minoriteternes Ret, nu ſaa ivrigt kæmpede mod Minoriteternes Ret. Det var, ſom ſagt, med en vis Sorg, at jeg hørte denne Udtalelſe fra det ærebe Medlem; thi, hvis jeg ikke feiler, var han, da Grundlovsſagen var til endelig Behandling, enig blandt Andre med mig om, at det nu var Tid og Pligt imod Fædrelandet. at ſee at bringe Forfatningsſtriden tilende. Det ærebe Medlem har altsaa dengang erkjendt, at man kunde godt ſtemme for det Grundlovsforſlag, der laa for, uden derfor at være gjennemtrængt af nogen ſærlig Interesſe for Minoriteterne eller i det Hele for nogenſomhelſt particulair Interesſe. Men det ærebe Medlem, ſom formodentlig nu vil hævde for ſig ſelv en Ret til at opfatte Grundlovsſtriden dengang paa denne Maade, maa da ogsaa være ſaa billigtænkende at antage, at der ogsaa kan være Andre, ſom kunne have følt ſig bevægede til at ſtemme for den endelige Ordning af Grundlovsſagen af Henſyn til det Almindeliges Tarv og Interesſe, uden juſt at tage Henſyn til enkelte Stænders eller Minoriteters formeentlige Interesſe. Og ligeledes vil jeg bede ham være overbeviſt om, at, naar man her i denne Sal udtaler en vis Anſkuelse om, hvad der er det Rette med Henſyn til det Punkt, der her er under Forhandling, ſaa er der andre Betragtninger, ſom kunne gjøre ſig gjældende, end diſſe, hvad der formeentlig beſt ſkulde være ſtemmende med enkelte Minoriteters Interesſe. Det ærebe Medlem maa dog være overbeviſt om, at der er Medlemmer, for hvem den Betragtning kan have en ſærlig Vægt, hvad der virkelig maa ſiges at være beſt ſtemmende med Grundloven. Jeg har tilladt mig at udvilde kortelig allerede to Gange, hvorledes det efter min Mening maatte ſiges at være i Strid, i alt Fald, med Grundlovens Tanke, at vedtage det Forſlag, ſom her indſtilles til Thinget af Udvalgets Fleertal, og det ærebe Medlem er naturligtviis enig med mig om, at det er vor

Pligt ved enhver Leilighed, og ſærligt naar der er Tale om at vedtage en Valglov, ſom ſkal føre Grundloven nærmere ud i Livet, at handle i Overeensſtemmeſe med Grundloven, dens Ord og dens Tanke; de Medlemmer, ſom forſtaaer Grundloven paa den Maade, hvorpaa jeg forſtaaer den, vilde derfor ſvigte deres Pligt, naar de ikke vilde følge med mig.

Jeg kan ikke være enig med det ærebe Medlem for Kjøbenhavnſ 5te Valgkreds (Wille), naar han meente, at Ordføreren havde indſkrænket ſig til at ſige, at hans Forſlag ikke var i Strid med Grundloven, thi den ærebe Ordfører har idag, hvis jeg ikke har miſforſtaaet ham, paaſtaaet ſtærkere end nogenſinde, at Grundloven forbrede en ſaadan Beſtemmeſe ſom den, han tilligemed Udvalgets Fleertal foreſlaaer; han har ſagt, at Grundlovens § 40 forbrede den. Jeg kan ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at det er ganſte intereſſant at ſee, hvorledes denne Anſkuelse, jo mere Tiden gaaer hen, træder frem med ſtørre og ſtørre Sikkerhed. Det er ganſte viſt, at, da Grundloven gaves, tænkte man ikke paa, — i alt Fald kom det ikke tilorde — at dette Punkt ſkulde forſtaaes ſaaledes, ſom det ærebe Medlem forſtaaer det. Der var et Medlem i det andet Thing, til hvem den ærebe Ordfører har henholdt ſig med ſtor Tilfredsſtillelſe, ſom ved Grundlovens Forhandling netop fremsatte det ſom en Bebreidſe imod Grundloven, hvad Valgene til Landſthinget angaaer, at man ikke tilfulde kunde opnaae Maalet, netop fordi man ikke havde foreſkrevet Forholdſtalsvalgmetoden ved Valget af Valgmænd. Saaledes opfattede dette Medlem — ſom nu ſenere er kommen til en anden Anſkuelse — dengang, hvad der var Grundlovens virkelige Mening. Den ærebe Ordfører har heller ikke før idag beſtemt udtalt, at Grundloven juſt forbrede, hvad Udvalgs-Fleertallets Forſlag gaaer ud paa; tidligere har han indſkrænket ſig til at ſige, at det ikke var i Strid med Grundloven. Jeg ſkal ikke vidtløftigt komme tilbage paa at underſøge, hvilke forſkjellige Fortolkningsgrunde her kunne anføres, men kun gjøre opmærksom paa, at det efter min For-
mening er i høieſte Grad ubilligt, at den ærebe Ordfører bebreidede Conſeilspræſidenten dennes